

GALERIJA KEMIJSKEGA INŠTITUTA

KEMIJSKI INŠTITUT

sejalci znanja

Ivan Grohar, *Sejalci*, 1907,
Moderna galerija Ljubljana,
© Narodna galerija, Ljubljana, 2016.

OPRAŠEVALSKI KOLEKTIV

POLONCA LOVŠIN

Polonca Lovšin, ki je študirala arhitekturo in kiparstvo ter kasneje v Nemčiji doktorirala iz vizualnih umetnosti, združuje v svojem delu sorodne prakse arhitekture in kiparstva iz mnogih vidikov, ki jih še posebej izpostavljajo umetniki različnih avantgard, postmodernizma in sodobne umetnosti. Ti vidiki zajemajo odpiranje provokativnih vprašanj in včasih bolečih tem v družbi in pri posameznikih. Če samo spomnimo na Duchampove »ready made« ali Beuysov koncept »socialne skulpture« in njegov angažma v oblikovanju (in zamišljanju) sploh prvih političnih zelenih gibanjih, bomo takoj bliže Polončinemu načinu delovanja in oblikovanja izkušnje. Njeno delo v veliki meri poteka v področju participatorne umetnosti, samoorganizacije, iskanj različnih, alternativnih oblik vsakdanjega življenja ipd.

Dr. Polonca Lovšin ob drugih podobnih procesih soorganizira in razvija preko društva KUD Obrat projekt »skupnostnega vrta«, imenovan Onkraj gradbišča. V tem delu se odpira kup vprašanj, s katerimi se sodobna družba sooča čisto na splošno, ko gre za odnos do narave. In četudi pri tem damo za hip na stran pereče težave večjih sprememb podnebja, so tu še vedno mnoga vprašanja, povezana lastništvom patentov pri genetsko spremenjenih rastlinah, s semeni, opraševanjem in izumiranjem mnogih vrst opraševalcev, velikimi proiz-

vajalci hrane in njihovim vplivom na politiko kmetijstva, proizvodnje hrane itd. Ob tem pa prav tako odpira tematiko medsebojnih odnosov v večjih skupnostih, kjer je prostora (in, resnici na ljubo tudi časa) vedno manj, kjer je medsebojno sodelovanje skoraj izumrlo... nenazadnje pa se soočamo tudi s pogledom na našo lastno vlogo v družbi in z vprašanjem, kaj sploh lahko v takih situacijah naredimo?

Čeprav je tokratna razstava na prvi pogled »klasična« v smislu uporabe tehnike kolaža, predmetov in videa, je zelo pomembno, da imamo v mislih tudi neko določeno odprtje smeri razmišljanj, povezanih s temami in načini vstopanja v dejavnosti. Vsekakor je najbolj enostavno slediti že utečenim potem- to dela velika večina ljudi. Vsaka pot, ki ni klišejska in utečena, je bolj tvegana, saj nikoli ne moremo vedeti, če se bo obnesla... In umetniško delovanje je v vsakem primeru neko delo, kjer se dotikamo roba. Lovšinova že precej časa so-organizira, spodbuja nekakšne poskusne, alternativne modele bivanja (kot vzporednice utečenim življenjskim slogom, ki jih živimo vsakodnevno), hkrati pa kot arhitektka podaja odgovore na zgoraj odprta vprašanja- včasih z nenavadnimi oblikami umetniških intervencij, včasih z duhovitimi odpiranji inovativnih modelov umeščanja, delovanja, reševanja težav, včasih

pa kot izumljanje drugačnih pristopov, načinov in stilov prebivanja, naseljevanja, a tudi mobilnosti oziroma preseljevanja...

Naj tu citiram njen lasten opis razstavljenega projekta:

"Ročno opráševanje rastlin in sodelovanje v kolektivu sta dve glavni iztočnici tega umetniškega dela. Obojega se lahko naučimo od čebel. Čebele so najučinkovitejše naravne opráševalke rastlin in poleg razmnoževanja naravnega sveta za človeka ključne zaradi opráševanja njegove hrane, sadja in zelenjave. Onesnaženost zraka, pregrevanje okolja ter pretirana uporaba kemičnih sredstev v industrijskem kmetijstvu drastično zmanjšujejo število čebel kar ogroža naš obstoj in obstoj sveta kot ga poznamo. Obravnavanje človeka kot večvrednega je preživeto. V iskanju rešitev v ospredje stopa pomen medvrstne enakosti in sodelovanja. Pripomočki za ročno opráševanje rastlin spodbujajo sodelovanje med ljudmi kot tudi med ljudmi in drugimi vrstami, kar ponuja upanje za obstoj človeka in tega planeta v prihodnosti."

Jiri Kočica

Dr. Polonca Lovšin je diplomirala na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani 1996 in se po tem vpisala na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje, kjer je diplomirala iz kiparstva leta 2001. Na isti inštituciji je opravila magisterij iz kiparstva in novih medijev leta 2005. Po že mnogih izvedenih različnih in odmevnih projektih, ki so vključevali nove medije, participatornost, samoorganizirane umetniške kolektive ipd, je doktorirala na Bauhausu, Fakulteta za umetnost in dizajn v Weimarju, Nemčija.

Od leta 1999 je imela več deset samostojnih razstav in projektov doma in v tujini, sodelovala na mnogih odmevnih skupinskih razstavah, gostovala na rezidencah ali imela predstavitev svojih projektov med drugim v Linzu, Bratislavi, Cambridgeu, Hamburgu, Berlinu...

Trenutno uči na mariborski Pedagoški fakulteti in na Fakulteti za vizualno umetnost in oblikovanje na Univerzi na Primorskem, v Kopru.

Razstava „Opraševalski kolektiv“ od 16. 2. 2023 do 15.3. 2023
Kustos, spremno besedilo, oblika: Jiri Kočica
Brezplačna spletna izdaja, letnica izida: 2024
URL: <https://www.ki.si/o-institutu/galerija/polonca-lovsin-oprasevalski-kolektiv-februar-2023/>
Založnik: Kemijski inštitut, Ljubljana
CIP: Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID 220514819
ISBN 978-961-7238-03-7 (PDF)

Kemijski inštitut
Ljubljana, Slovenija

National Institute of
Chemistry, Slovenia

Hajdrihova 19, Ljubljana
www.ki.si / 01 47 60 200